

skildret det Forslag, som de to ærede Medlemmer (Ivar Berendsen og J. Andersen) har stillet, paa en forkert Maade. I alt Fald giver det ærede Medlems sidste Udtalelse mig ikke Grund til at ændre min Opfattelse. Min Udtalelse gik ud paa, at efter det ærede Medlems Forslag skal Staten anvende adskillige hundrede Tusinde Kroner til Anlægget deroppe, og ganske vist paalægger det ærede Medlem Thorshavn Kommune Vedligeholdelsesudgifterne, men hvis der skulde ske en Katastrofe eller en større Beskadigelse paa denne Mole, som Statskassen har stukket adskillige hundrede Tusinder i, og der kom Andragende om Tilskud til Istandsættelsen af denne Mole, gad jeg nok se den Rigsdag, der vilde afslaa dette. Det vilde i alt Fald være noget ganske nyt. Rigsdagen plejer ikke at gøre det under lignende Forhold her i Landet. Derfor siger jeg, at det ærede Medlems Forslag forpligter Staten paa en Maade, som er ganske uoverskuelig, hvorimod Flertallets ikke gør det.

Det ærede Medlems Tanker kredser stadig om Hvide Sande. Jeg kan ikke erkende, at der er nogen Sammenhæng her. Derimod er jeg enig med det ærede Medlem fra Slagelse (Holger Neergaard) i, at vi ikke behøver at ty til Hvide Sande for at faa et Eksempel paa, at Staten er blevet nødt til at foretage Udbedringer af Anlæg, vi har Eksempler nok paa, at Staten, efter at Statshavne er byggede, er blevet nødt til at foretage Udvidelser og Forandringer. Vi har f. Eks. paa Finanslovforslaget for forrige Aar en Bevilling til Uddybning af Frederikshavns Havn, vi har et Forslag om en ny Anlægsmole i Skagens Havn. Vi er ikke ukendte med, at nogen Tid efter at en Havn er bygget færdig, kommer der Krav om, at der skal foretages Udvidelser af den paa en eller anden Maade. Det er ikke noget nyt, og derfor behøver man ikke at opholde sig ved den Side af Sagen for den her omhandlede Havns Vedkommende.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af Ord-
førelsen (se ovenfor)
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 7 af Ord-
førelsen
vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslag (se
Tillæg C.)

vedtoges med 60 Stemmer (12 tilkendegav,
at de hverken stemte for eller imod).

Formanden: Lovforslaget vil nu blive
oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov
om Ændringer i Reglerne for Stævningers
Forkyndelse m. m.

(Anden Behandling findes i Tidenden
Sp. 4939).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Alfred Christensen: Justitsministeren
og Folketinget har fundet for godt ikke at
tage noget Hensyn til den Betænkning, som
den almindelige danske Sagførerforening
efter Opfordring har afgivet i nærværende
Sag. Man har derved tillige undladt at
give Lovforslaget det Indhold, som kunde
interessere dem, der skal bruge Loven.
Jeg mener, at man ikke har vist Sag-
førerforeningen den Hensynsfuldhed, man
skylder den, og jeg mener, at man ikke
har gjort Loven saa god, som man nemt
kunde have gjort den ved at gøre den
brugelig for dem, som skulde have Inter-
esse af den. Som Følge deraf agter jeg
ikke at stemme for dette Lovforslag. Paa
den anden Side er det øvrige i Lovforsla-
get af saa ligegyldigt Indhold, at jeg ikke
vil stemme imod det. Jeg vil lade være
at bruge den Lov, som her skal vedtages.

Jessen: Jeg vil lige som den ærede
sidste Taler anbefale mine Meningsfæller
at undlade at stemme for Lovforslaget.
Ogsaa jeg finder, at det i den Skikkelse,
det nu har, ikke har saa stor Betydning,
som det burde have, og nærmest er lige-
gyldigt. Reglerne om, at man til Stæv-
nings Forkyndelse kan benytte Postvæsenet,
er efter den Form, som Lovforslaget har,
efter min Mening saa lidet fyldestgørende,
at Loven neppe vil blive benyttet, man
vil blive ved det gamle. Der er i Lovfor-
slaget et Par smaa Fremskridt: man gaar
over til at kunne lade Stævning forkynde
ved een Stævningsmand, og denne ene
Stævningsmand faar et nogenlunde rime-